

'Nanna Lysholt Hansen - Dear Daughter/Anatomy of the Chthulucene' review by Mette Garfield, Teater1 Magazine, December 2016, <http://www.teater1.dk/dear-daughteranatomy-of-the-chthukucene/>

Hun sidder på gulvet med maskeret ansigt, ansigtsløs og nøgen, men malet med farvede stænk af body paint. Bag hende kører en pulserende film i form af en rombe; glinsende lyserødt, lilla, koral og rødt slim, noget udefinerbart, der spænder op og slapper af, udvider og trækker sig sammen. Måske et billede fra en (kvinde)krops indre; et stærkt seksuelt, fysisk billede, men samtidig et klinisk og syntetisk udtryk, som forstærkes, idet hun begynder at tale, recitere en tekst til sin datter med en monoton og effektuerende intonation:

*“Dear Daughter,
Do you see how I am pulsing?
A little bit forward. A little bit back. Spreading and searching for other bacteria or fungi.
(...) That’s how you squeeze your self. Like a water balloon
that contracting-and-sloshing helps you inch forward, bit by bit.
Usually we think of robots as solid, hard-edged machines that roll or walk. But actually
we are fluid and powered by chemical reactions. We are walking-gel.
We are turning glue into robotic goo. And we squeeze into the narrowest parts of your
body. You are inching through my arteries, helping clean them out as we go.
The Chthulucene entangles myriad temporalities and spatialities and myriad intra-active
entities-inassemblages - including the more-than-human, other-than-human, inhuman,
and human-as humus”.*

Nanna Lysholt Hansens performance *Dear Daughter/Anatomy of the Chthulucene* (O’Connell Oh Oh Haraway) på Fabrikken for Kunst og Design er den tredje og mest interessante i hendes værkserie *Dear Daughter*, der tager udgangspunkt i egne erfaringer omkring den kvindelige krop; graviditet, fødsel og seksualitet. I *Dear Daughter/Anatomy of the Chthulucene* sammenstiller Lysholt Hansen de nyeste anatomiske beskrivelser af klitoris med den feministiske og posthumane teoretiker Donna Haraways begreb om det chtulucene. Et begreb, der tænker et individs identitet som flydende, amorf og mangfoldig. Man finder fx flere bakterieceller end menneskeceller i vores kroppe, derfor siger Haraway også: ”complexity is impossible without infection”, hvilket fordrer en anden politisk og social forståelse end den entydige kapitalistiske og patriarkalske; en tænkning om et andet rigere og pluralistisk samfund.

Dear Daughter/Anatomy of the Chthulucene (O’Connell Oh Oh Haraway) formidler vigtig information om kvindekroppen. I kraft af bl.a. 3D printer teknologien har man for ganske nylig opdaget at klitoris’ omfang og betydning for den kvindelige seksualitet er endnu større, end man tidligere har forestillet sig. Klitoris er ikke på størrelse med en fingerspids, en ært eller, hvad den ellers er blevet sammenlignet med i medicinske opslagsværker, men har faktisk to skafter på ca. 10 cm, der omkranser vaginaen. Det vil sige klitoris er en form for indre kvindelig penis.

Lysholt Hansens seneste værk bliver dermed det mest direkte kønspolitiske værk i serien *Dear Daughter*, hvilket klæder det. Men samtidig stiller performancen betydningsfulde tvetydige spørgsmål til individets identitet og til bevidstheden. Spørgsmål til, hvad det vil sige at være menneske og peger uhyggeligt og fascinerende ud mod en fremtid og mod muligheder, hvis kim allerede er her. En fremtid, hvor det inhumane, det andet, cyborg

og det menneskelige er tæt forbundne. Behandlingen af disse aktuelle kønspolitiske og sociale samtidsproblemstillinger i Nanna Lysholt Hansens særegne æstetik med brug af audio video playback teknik gør hende til en af de mest interessante performere på den danske kunstscene i øjeblikket.